

и офицеритѣ викаха „ура“, — тукъ на обширната равна поляна, може да се каже, бѣха се стекли всичкитѣ Кишиневски граждани, които бѣха обладани отъ сжщитѣ чувства, съ които бѣха обхванати и Царя и офицеритѣ и войницитѣ и цѣлия славянски народъ.

Чудно нѣщо! Прѣди нѣколко минути окржавшитѣ Царя бѣха обхванати отъ чувството на ужасъ, тѣсно свѣрзанъ винаги съ понятието за война, а сега, въ очитѣ на всички се четеше тържество, пълно съзнание на тѣхния спрѣмо отечеството и прѣстола дългъ, рѣшителностъ, самоотвърженностъ и любовъ „къ Батюшкѣ-Царю“.

Трѣбва ли да кажа нѣщо и за чувствата на българскитѣ доброволци? Това ми се струва да е излишно; излишно е още повече, че описанието на чувствата, съ които бѣха обхванати поборниците за свободата на милоти си отечество — България, не би се удало нито на най-вѣщото перо. Ще кажа само това, че доброволцитѣ чуха думата, която съ голѣмо нетърпѣние очакваха да чуятъ, думата отъ която зависеше, ще бѣде ли България свободна, или не. Повтарямъ, тѣ чуха съ собствениитѣ си уши отъ устата на всесилния Императоръ, че той опълчава войскитѣ си срѣщу вѣковния врагъ изобщо на славянитѣ и особено на българитѣ. Никой не се съмняваше, че България ще бѣде свободна. Е, тогава можаха ли сърдцата на българскитѣ доброволци да не затупкатъ по-силно, можеше ли душата на многострадалния българинъ да се не зарадва? Слѣдъ това, кой би билъ въ състояние да опише онязи бурна радостъ, която кипѣше въ душата на българския доброволецъ? Азъ ще кажа само това, че тѣ изказаха своитѣ радостни чувства съ извикание на грѣмогласното „ура“, хвърление шапкитѣ нагорѣ въ въздуха, които ловяха съ щиковеѣ си. Ваковете ура още дълго врѣме цѣпяха въздуха и струва ми се, тѣ би се продължили безконечно, ако да не бѣше подаденъ знакъ да млъкнатъ.

Офицеритѣ заеха своитѣ мѣста. Раздаде се команда за церемониалния маршъ. Всичкитѣ движения въ врѣме на построенията на пѣшия конвой, а сжщо и церемониалния маршъ се извършиха тѣй спокойно и стройно, съ такъвъ тактъ и войнишка „выправка“, щото не бѣше за вѣрвание, че тѣзи сж доброволцитѣ, които сж приготвени за Императорски смотрѣ само въ една недѣля.